

Ако си Тудорка стигними,
Ше ти колани посрѣбря,
Ше ти юздитъ позлатя.
А че са викомъ провикна
— Тудорке, мила сестрице!
Ако ми вървингъ — заприса,
Ако ми сѣдингъ — не ставай!
Че гу ъ зачула Тудорка
И на Турцитѣ думани:
— Ой ви вази триста турци,
Триста Турци, бѣломорци,
Една ми сабя подайте
Да си братеца [погубя!
И тии ъ въра хванали,
Дали ъ сабя френгия;
Като си Младенъ пристигна,
На Тудорка си думани:
Тудорке, мила сестрице,
На лѣво да се засеучимъ,
На дѣсно да са отсеучимъ,
Турцитѣ да си погубимъ.
Че са на лѣво засукали,
На дѣсно са отсеукали,
Че са Турцитѣ посеѣкли.
Салтъ единъ ми останжлъ,
Съ единъ кракъ — ржипца
И той имъ са молѣни,
Молѣни и думани:
— Салтъ мене оставете,
Врѣдъ по свѣта да ходя
— Левенству да ви приказвамъ.

Слушана и написана отъ *С. Христоса*.
